

Derneft ønsker jeg at gøre en Bemærkning om den Bevilling, der er opført paa § 19, B; 6, „til Forsøg med Sælhundefangst 4,000 Kr.“ Denne Bevilling blev indsat under Finanslovens tredje Behandling i 1886—87, og Ordføreren motiverede den den Gang, som det kan ses af Folketings-tidenden for 1886—87 Sp. 2994; saaledes, at Finansudvalget havde anmodet Indenrigsministeren om at stille Forslag til en Bevilling i dette Djemed, fordi der var fremkommet Andragender fra bornholmste Fiskere, som særlig beklagede sig over, at Sælhundene gjorde saa megen Skade paa Fiskefangsten. Man havde gjort flere Forsøg for at forhindre det. Man havde saaledes forsøgt at dræbe Sælhundene med Gift; men det modsatte Autoriteterne sig, og vistnok med Rette. Man havde ogsaa tænkt sig at fange dem med Garn, der udsattes saaledes, at Sælhundene maatte løbe i dem, naar de kom for at bemægtige sig Fiskefangsten. Ministeren udtalte, som det ses af Folketings-tidenden Sp. 2999, at han saa saaledes derpaa, at han stod frit over for Bevillingen, at han kunde benytte den, naar han vilde, men ogsaa lade være at bruge den, og at han kun vilde benytte den, naar der var Rimelighed for, at der kunde komme noget ud af de Forsøg, man ønskede at anstille. Det var noget, Ministeren ansaa for en Selvfølge, at det maatte være Betingelsen, og det har jeg heller ikke noget imod, men det forekommer mig, at det ærede Medlem har stillet for store Krav i denne Henseende; thi der er ingen Penge blevet udbetalt i Form af Bevilling til bornholmste Fiskere i den Anledning. Statsregnskaberne uddi, at i det første Aar er der kun udbetalt i det andet Aar er der kun udbetalt 100 Kr., i det tredje 912 Kr., i det fjerde Aar 2933 Kr. og i det femte, 1891—1892, 3194 Kr. Anmærkningerne til Finansloven give ingen Oplysning i den Anledning. Jeg har søgt at sætte mig ind i denne Sag, men det eneste, jeg har funnet saa fat paa, er et Referat af Dansk Fiskeriforenings Generalforsamling den 9de April 1891. Der var Spørgsmaalet om Sælhundebevillingen oppe, og man ser af Udtalelserne, at der er betalt 3 Kr. pr. Stk. for Indsendelse af Sælhundehoveder og senere 3 Kr. for Indsendelse af Sælhundehaler. I det andet Aar blev der dræbt henved 900 og i det sidste Aar henved 1300 Sælhundede. Det var jo et godt Resultat, og Bevillingen er bleven forhøjet fra 2000 til 4000 Kr. Det er jeg meget tilfreds med, men af Udtalelserne paa Mødet ser man, at Fiskeriforeningens Formand paa Bornholm,

Hr. Kontrollør Stub, udtalte — i Følge Referatet Side 21 — over for Ministeriets Konsulent, Kaptajn Drechfel, at vel var der givet en Bevilling paa 800 Kr., men den blev taget tilbage, da Fiskerne ikke kunde garantere for, at den vilde gavne, og det turde de ikke, skønt de havde megen Tillid til deres Garn. Det er for meget at forlange, at der paa Forhaand skal garanteres for et godt Resultat, men de have megen Tillid til, at de ad den Vej kunne komme til at udrydde nogle af disse Sælhundede. Man tænke sig blot, at af enkelte Vaade, hvis Mandskab have ført Regnskab over deres Tab, er der en, som i et enkelt Aar har tabt for 2000 Kr. derved, at Sælhundene have taget deres Laks. En anden Vaad har, efter hvad Fiskerne have oplyst mig om, i Foraars-tiden i Løbet af 2½ Maaned fanget 23 Laks, men samtidig faaet 73 Laks h. v. ved er, idet altsaa Sælhundene have taget Resten. Regner man Laksene til 14—16 Pd. Stykket og Prisen til ca. 80 Ore pr. Pd., saa bliver det henved 900 Kr. i alt, som Sælhundene have taget fra disse Maaned, og det blot for en eneste Vaad. Hvad det betyder, forstaar man bedst ved at sammenligne det f. Eks. med de Ødelæggelser paa Vandbrugets Omraade, som Oldenbørerne have anrettet, og der bevilgede, vi jo i sin Tid indtil 300,000 Kr. aarlig til at udrydde dem. Der burde efter min Mening gøres mere i denne Retning for Bornholms Vedkommende og — som det oprindeligt var Hensigten — gives en Bevilling til disse Garn, hvormed de kunne fange disse Sælhundede, thi skøde dem kunne de ikke derovre, da de ere meget vanskelige at komme nær. Kommer man nemlig ud paa det dybe Vand med Klippegrund, er Vandet saa mørkt, at saa snart Sælhundene dykke ned under Vandstørpen, kunne de ikke ses. — Det er navnlig disse Bemærkninger jeg vilde indskrænke mig til denne Gang.

Frederiksen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet, saa har jeg begyndt med at sige, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) sagde i Gaar, at jeg taler ikke som Ordfører for noget enkelt Parti; jeg taler egentlig kun paa mine egne Begne, og da det er første Gang, jeg har tilladt mig at begære Ordet i det høje Ting, skal jeg heller ikke bidrage til i nogen væsentlig Grad at forlænge Debatten om det foreliggende Finanslovsforslag. Naar man ser paa det Forslag til Finanslov, som er kommet frem i Aar, saa kan man jo ikke andet end udtale, at der er en væsentlig Forskel paa dette Forslag og de Forslag, som